

D ů v o d y:

Až do odevzdání jest tu pozůstalost jako soubor práv a závazků bez pána, kterého úmrtím zůstavitele ztratila, avšak zákon nakládá s takovou neujatou pozůstalostí (hereditas jacens), jako by byla osobou právnickou, tedy jako by byla samostatným právním podmětem. Tento neosobní právní podmět trvá po právu až do p r á v o p l a t n ě h o odevzdání pozůstalosti (srov. rozh. čís. 7013 sb. n. s.). Podle pozůstalostního spisu byla odevzdací listina doručena vykázanému zástupci dědiců Dr. Antonínu R-ovi 23. dubna 1932 a nabyla tedy podle § 36 zák. č. 100/31 sb. z. a n. teprve 8. května 1932 právní moci. Nebyla proto žalovaná pozůstalost dne 4. května 1932, kdy žaloba na ni byla podána, právoplatně odevzdána a byla v té době procesně způsobilou podle § 1 c. ř. s. Okolnost, že odevzdací listina byla před žalobou knihovně provedena, jest nerozhodná, poněvadž — ač podle § 177 nesp. pat. jest k tomu třeba právoplatnosti odevzdací listiny — z pouhého knihovního provedení jejího neplyne, že byl tím skutečně tento předpoklad splněn. Již podle této úvahy nebylo tu zmatečnosti ve smyslu §§ 6, 7 c. ř. s., a není třeba obíratí se dalšími vývody dovolacího rekursu, jenž se nemohl setkatí s úspěchem.

Čís. 12666.

Ustanovení zákona ze dne 21. prosince 1932, čís. 1 sb. z. a n. na rok 1933, nemůže býti použito i při rozhodováních vydaných před jeho účinností, třebaže se doručení stalo až po jeho účinnosti.

(Rozh. ze dne 2. června 1933, R I 491/33.)

Soud první stolice usnesením ze dne 23. listopadu 1932 zamítl návrh vymáhající věřitelky, by bylo pokračováno v prodejovém řízení v exekuci na movitosti. Rekursní soud usnesením ze dne 17. ledna 1933 nařídil výkon prodeje svršků dlužníka. D ů v o d y: Soud první stolice zamítl návrh vymáhající strany na pokračování v prodejovém řízení podle §§ 200 čís. 3 a 282 ex. ř. dne 4. prosince 1931 zrušeném přes to, že od zrušení prodejového řízení, totiž ode dne 4. prosince 1931 uplynulo již šest měsíců, jedině z toho důvodu, že usnesením ze dne 22. července 1931 nabyté zástavní právo soudcovské zaniklo podle § 256 druhý odstavec ex. ř. uplynutím jednoho roku od zabavení, t. j. od 22. července 1931 až do dne podání žádosti o pokračování v prodejovém řízení. Jest však hleděti k tomu, že nyní podle doslovu §§ 3 a 9 zák. čís. 1/1933 byla jednoroční lhůta k zániku zástavního práva § 256 druhý odstavec ex. ř. při exekucích, kde dosud nebyla dražba vykonána, jakž tomu jest i v souzeném případě, prodloužena na dva roky, a že tato dvouroční lhůta dosud neuplynula, takže právo zástavní dosud trvá.

Nejvyšší soud obnovil usnesení prvního soudu.

D ů v o d y:

V době vydání usnesení prvního soudu ze dne 23. listopadu 1932, jímž zamítnut byl návrh vymáhající věřitelky na obnovení prodeje, nenabyl zákon ze dne 21. prosince 1932, čís. 1 sb. z. a n. z roku 1933 účinnosti, ana podle § 9 nastala teprve 5. ledna 1933. Byla proto v platnosti ještě jednoroční lhůta § 256 druhý odstavec ex. ř. a nikoliv dvouletá lhůta § 3 první odstavec zákona čís. 1/33 sb. z. a n. Na tom nemění nic okolnost, že usnesení bylo doručeno stranám až 5. ledna 1933, neboť tím se stalo usnesení účinným mezi stranami, což má jen význam pro opravné lhůty (§§ 416 první odstavec, 426 první odstavec, 521 třetí odstavec c. ř. s. a § 78 ex. ř.), nikoliv však pro věcné posouzení případu. I rekursní soud musí přezkoumávati usnesení napadené podle skutkového stavu a podle stavu zákonodárství v době vydání usnesení prvního soudu, nevyslovuje-li později vydaný zákon zpětnou účinnost. Ta nebyla vyslovena ani v ustanovení § 9 zákona čís. 1/1933 sb. z. a n., které jen praví, že ustanovení tohoto zákona platí i na exekuční řízení, ve kterých před počátkem jeho účinnosti nebyla dosud dražba (prodej) vykonána. Tím zřejmě říká jen tolik, že zákon ten platí i pro exekuční řízení zahájená před jeho účinností, pokud dražba nebyla ještě provedena. Neplyne však z toho, že má býti použito tohoto zákona v těchto exekučních řízeních i při rozhodováních vydaných před účinností tohoto zákona.

Čís. 12667.

Ten, kdo jednal jen jako zmocněnec dlužníka z příkazu jeho anebo z příkazu dlužníkova prokuristy, nemůže se dopustiti přečinu podle § 486 čís. 2 tr. zák. ani jako pachatel ani jako spoluvinník podle § 5 tr. zák.

(Rozh. ze dne 2. června 1933, Rv I 2122/31.)

Správce úpadkové podstaty Viléma R-a domáhal se na žalovaném, jenž byl zmocněncem Viléma R-a, zaplacení 113.345 Kč z důvodu náhrady škody, ježto žalovaný platil ze jmění firmy Vilém R. některé její dluhy v době, kdy již věděl, že Vilém R. jest neschopen platiti. Žaloba byla zamítnuta soudy všech tří stolic, Nejvyšším soudem z těchto

d ů v o d ů:

Přisvědčiti jest dovolatelce, že žaloba o náhradu škody byla opřena o bezprávný čin žalovaného, o přečin úpadku z nedbalosti podle § 486 čís. 2 tr. zák. Prvním soudem bylo též vzato jako nesporné, aniž to bylo napadeno v řízení opravném, že žalovaný jednal jako zmocněnec úpadce Viléma R-a. Kladeno mu žalobou k vině, že jako zmocněnec firmy Viléma R. platil protiprávně z nedbalosti ze jmění firmy některé